

РЕШЕНИЕ

№ 147

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора Николова, като разгледа дело номер **9404** по описа за **2012** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба вх. № 22799 от 01.10.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 30580 от 09.07.2012 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Столична дирекция на вътрешните работи – ОПП, с адрес за призоваване [населено място], [улица] срещу Решение от 15.06.2012 г., постановено по НАХД № 15930 по описа за 2011 г. на СРС, НО, 22 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 81067 от 02.11.2010 г., издадено от началника на отдел “Пътна полиция” при СДВР, с което на А. Б. С. на основание чл. 179, ал.2, вр. Ал.1, т.5, пр. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 (сто) лева за нарушение на чл. 6, т.1, предл. 3 във връзка чл. 65, ал.2 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи, че оспореното въззивно решение е неправилно и незаконосъобразно като постановено при съществено нарушение на производствените правила. Инвокират се съображения, че неправилно предходната инстанция е приела, че нарушението е недоказано, тъй като актосъставителят не си спомнял точно, а твърденията наведени в жалбата хармонизирали с изложеното от касационния ответник (въззивник в предходната инстанция) в декларацията, както и с направеното от него възражение в АУАН. Касаторът излага доводи, че не е разпитан

свидетелят при установяване на нарушението и другият участник в ПТП, като по този начин е извършено нарушение на чл. 14, ал.1, чл. 107, ал.2 и ал. 3 и чл. 305, ал.3 от НПК. На базата на тези основания се иска от настоящата инстанция да отмени решението на СРС и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. В хода на съдебното производство редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът, А. Б. С. е депозирал писмено възражение срещу касационната жалба, с което я оспорва. В хода на съдебното производство редовно призован се явява лично и моли да се остави в сила решението на въззивния съд като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна.

Настоящият съдебен състав, след като съобрази доводите на страните, събраните по делото доказателства и закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения 14-дневен преклузивен срок от процесуално легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е основателна. Съображенията за това са следните:

Въз основа на събраните в хода на въззивното производство доказателства се установява, че на 14.09.2010 г. около 17.10ч. ответникът по касация А. С. в [населено място] е управлявал по ул. Горица в посока към бул. Ц. Б. III лек автомобил „А. АЗ” с ДК [рег.номер на МПС], негова собственост. На кръстовището с бул. Ц. Б. III при наличие на знак „Б1” не пропуска и реализира пътно транспортно произшествие (ПТП) с движещия се по булеварда с предимство лек автомобил „С. Т.” с ДК [рег.номер на МПС], управляван от А. В. К..

За станалото ПТП е съставен Протокол № 1350727 на 14.09.2010 г. в 18,20 часа от младши автоконтрольор Н. И. Р., към който е изготвена схема на ПТП; саморъчно са съставена и подписана декларация от всеки един от водачите, както и схема за ПТП според всеки от тях.

Въз основа на тези данни младши автоконтрольор при 02 ра група ОПП – СДВР Н. И. Р. е съставил Акт за установяване на административно нарушение № 81067 на 14.09.2010 г. в присъствието на свидетеля Г. Ц. Г., който е присъствал и при установяване на нарушението и при съставянето на акта.

В хода на съдебното производство в качеството на свидетел е призован и разпитан Г. Г., който в своите показания изрично е заявил, че няма спомен за конкретния случай, като свидетел е подписал акта и е бил убеден в отразеното в него, затова го е подписал.

На базата на така установената фактическа обстановка, въззивният съд е постановил своя съдебен акт. За да се мотивира, съдът е посочил, че отразената в АУАН фактическа обстановка не се установява по несъмнен начин. Твърдяното от жалбоподателя пред предходната инстанция в неговата жалба хармонира с изложеното от него в декларацията по делото, както и в направеното писмено възражение в акта. На базата на тези доводи въззивният съд е отменил процесното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява основателна.

Оспореният съдебен акт е постановен при съществено нарушение на производствените правила. По делото пред СРС са проведени 5 броя открити съдебни заседания, като на първите четири от тях не е даден ход на делото поради неявяване на призования свидетели или на въззиваемата страна, а при провеждане на последното е изслушан призования свидетел очевидец и е приключено съдебното следствие.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, а от друга страна, съгласно чл. 84 от ЗАНН, във връзка с чл. 16, ал. 2 от НПК, фактическите констатации в АУАН нямат (презумптивна) доказателствена сила в съдебното производство. По делото освен свидетеля очевидец е следвало да бъде разпитан и актосъставителят поради вписаните възражения от страна на А. С. в АУАН, а при необходимост и другия участник в реализираното ПТП.

Следователно при възражение от страна на водача, че не е извършил вмененото му нарушение, неангажирането на доказателства за последното от СДВР - ОПП съобразно доказателствената тежест обаче не означава само по себе си, че не е извършено това нарушение, а е основание за повишена процесуална активност от страна на съда с цел обективно, всестранно и пълно установяване на фактическата обстановка досежно оспореното обстоятелство от А. С..

Наказателно процесуалният кодекс, приложим в производството по обжалване наказателни постановления пред районния съд по силата на чл. 84 от ЗАНН

, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина (чл. 13, ал. 1 от НПК). Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл. 107, ал. 2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания, а по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението и отегчават неговата отговорност, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му (арг. от ал. 3 на чл. 107 от НПК). При положение, че са известни свидетели - очевидци, за да изпълни задължението си по разкриване на обективната истина по делото, съдът е следвало и по свой почин да ги разпита, както и самия актосъставител. Като не го е сторил, решаващият състав на СРС не е изяснил всестранно и пълно всички обстоятелства по делото, обуславящи неговият извод относно това дали е доказано извършеното нарушение и следва ли да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на А. С.. В съдебното производство съдът е длъжен да събира доказателства и служебно, когато това е необходимо за изясняването на фактическата обстановка, при която е извършено нарушението. Вероятността при събирането и преценката на всички относими в случая доказателства в тяхната съвкупност районният съд да достигне до различен правен извод, е достатъчно основание да се приеме допуснатото нарушение от СРС, НО, 22 състав, за съществено, което сочи наличието на отменително касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК.

При субсидиарното действие на НПК, неизпълнението на служебното задължение на въззивния съд да проведе съдебното следствие по начин, който осигурява обективното, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на

процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, представлява съществено процесуално нарушение, и за отстраняването му следва да се отмени постановеното решение от СРС, НО, 22 състав. В случая трябва да се установят факти, за които събиране на писмени доказателства не е достатъчно (чл. 222, ал. 2, т. 2 от АПК). Ето защо, делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните по делото, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т. е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина.

Ако и административнонаказващият орган да е negliжирал защитата си пред СРС и с процесуалното си бездействие да не е спомогнал пред въззивната съдебна инстанция по никакъв начин за изясняване на обективната истина, то районният съд е бил длъжен служебно да събере доказателства, за проверка на изложените в акта и НП факти. По делото не е било установено какво всъщност се е случило на 14.09.2010 г. на посоченото място, а и в мотивната част на обжалваното решение няма коментар в тази насока от районния съдия какво той е приел за установено. Вместо да събере доказателства по отношение на твърдяното в АУАН и НП нарушение, след като служебното начало е приложимо в съдебното производство по делата от административнонаказателен характер, съдът в съдебно заседание по недопустим начин е изчерпал съдебното дирене само с приемане на писмените доказателства и разпит на свидетеля по съставяне на АУАН, без да ангажира и осигури по своя инициатива събиране на гласни доказателства чрез разпит на актосъставителя и при необходимост на другия участник в ПТП - то.

Не на последно място е необходимо да се отбележи, че протоколът от проведеното открито съдебно заседание на 15.05.2012 г. на стр. 2 е поправен на ръка по следния начин „2 Съдът предяви акт...”. Тази поправка не е ясно кога е направена и от кого, тъй като липсва отбелязване дали е на съда или на съдебния секретар. Наличието на тази поправка представлява съществен порок на производствените правила, водещ до отмяна на самостоятелно основание на съдебния акт.

Гореизложеното обуславя извода на настоящата инстанция, че СРС, НО, 22 състав, не е събрал и приобщил към делото по надлежният процесуален ред относимите гласни доказателства. Подобна възможност за непровеждане на същинско съдебно следствие не е предвидена нито в ЗАНН, нито в НПК, без изрично изявление за признание от страна на наказаното лице. Актът и наказателното постановление не се ползват с доказателствена стойност в съдебното производство и понеже нямат презумптивна доказателствена сила, обстоятелствата, изложени в тях, подлежат на проверка от съда. Неизяснените обстоятелства от фактическа страна, поради забраната за разпит на свидетели пред касационната инстанция, следва да бъдат установени при новото разглеждане на делото от друг състав на СРС, който трябва да изложи съображения какво съдът приема за установено от фактическа страна, АУАН и НП издадени ли са от компетентни органи в кръга на правомощията им, при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление допуснати ли съществени нарушения на процесуални правила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд София - град, следва да отмени атакуваното в настоящото производство решение на СРС, НО, 22 състав, а с оглед на изискването на

разпоредбите на чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК към касационната инстанция, относно случаите, когато решението бъде отменено поради установено съществено нарушение на съдопроизводствените правила, и на т. 2 от ал. 2 на чл. 222 от АПК, за случаите, когато трябва да се установят факти, за които събирането на писмени доказателства не е достатъчно, Административен съд София-град, XII касационен състав, следва да върне делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Водим от гореизложеното, Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 15.06.2011г. по НАХД № 15930/2010г. на СРС, НО, 22-ри състав, с което е отменено наказателно постановление № 81067/02.11.2010г. на Началника отдел „ПП” – СДВР и вместо него постановява.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийски районен съд за изпълнение на дадените в мотивите указания.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.